„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każde insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 22. Wtorek 28. Stycznia 1868. Rok wydania 58.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 28. stycznia. Przyszłe posiedzenie delegacyi węgierskiej odbędzie się we środę. Porządek dzienny: wybór wiceprezydenta i dwóch sekretarzy, następnie narady nad budżetem.

Florencya, 28go stycznia. Izba uchwaliła kilka rozdziałów budżetu wydatków.

Rzym, 28. stycznia. Minister spraw wewnętrznych Monsignore de Witten umarł.

Paryż, 28. stycznia. „Patrie“ zaprzecza pogłosce o odwołaniu Benedettego.

(Telegramy „Czasu“.)

Wiedeń, 27. stycznia godz. 3½. Dzisiejsza „Wiener Abendpost“ ogłasza pismo ministra spraw wewnętrznych do naczelników krajów. Zawiadamia ono ich, że jak na przyszłość, wszystkie organa administracyi państwa złożą przysięgę i obowiązane będą niezłomnie przestrzegać ustaw zasadniczych państwa, tak również organa rządowe, które już złożyły raz przysięgę, obowiązane będą uczynić oświadczenie w miejsce przysięgi. Nikt nie ma być zniewalany do dawania takiego oświadczenia. Rzecz ta nie jest prostą formalnością, lecz aktem politycznym, mającym znaczenie wielkiej wagi. Od wszystkich urzędników, obok niewzruszonej wierności dla Cesarza, wymaganem jest bezwarunkowe szanowanie konstytucyi państwa i ustaw zasadniczych. Minister wzywa z tym większym naciskiem do szczerego przywiązania i wierności niesplamionej dla konstytucyi, iż jest za czyny rządu odpowiedzialnym. Przeniewierstwo i nieprzychylność ku konstytucyi poczytanem jest za również ciężkie naruszenie obowiązku urzędu, jak inne złamanie przysięgi urzędniczej. Sama bierność albo neutralność w obec konstytucyi nie jest wystarczającą. W końcu wzywa minister do ścisłej punktualności, szybkiego załatwienia czynności urzędowych, usamowolnienia się z pod formalizmu, ciągłej gotowości w stosunkach z mieszkańcami, bezinteresownej bezstronności i przestrzegania powagi przez postępowanie w życiu prywatnem wolne od zarzutów. Wtedy urzędnik stanie się najskuteczniejszym piastunem konstytucyjnej idei państwa.

Paryż, 27. stycznia. Dzisiejszy „Monitor“ ogłasza sprawozdanie o położeniu finansowem. Dług bieżący wynosił na Nowy Rok 1867 936 mil., niedobór na rok 1867 26 mil. Na pokrycie potrzeb r. 1867 potrzeba jeszcze 189 mil. W obec zwiększonych wydatków przez lata 1868 i 1869 potrzebny jest kredyt dodatkowy 82 mil. Na przeistoczenie materyału marynarki potrzeba 187 mil. Jednak kredytem do tej wysokości nie pokrytoby wszystkiego, lecz tylko to, co najważniejsze. Sprawozdanie uważa pożyczkę 440 mil. przez subskrypcyę publiczną konieczną dla pokrycia wszystkich potrzeb. Co się tyczy pożyczki mexykańskiej, Cesarz nakazał zbadanie pretensyi przez radę stanu. Sprawozdanie finansowe kończy się wskazaniem rękojmi, któreby zapewniły pokój, albowiem rękojmia ta polegałaby na potędze.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 10. grudnia z. r. raczył najmiłościwiej nadać nowo systemizowaną posadę jeneralnego inspektora kopalni, hut i salin w królestwach i krajach nie należących do korony węgierskiej z tytułem, stopniem i charakterem radcy ministeryalnego król. saskiemu nadstaroście górniczemu Fryderykowi Konstantemu Br. Beust.

Brestel.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 21. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać radcy sądu krajowego w Czerniowcach Drowi. Józefowi Pompe tytuł i stopień radcy wyższego sądu krajowego z uwolnieniem od tax.

Jego c. k. Apost. Mość najwyższem postanowieniem z dnia 19go b. m. raczył najmiłościwiej nadać pensyonowanemu nadinspektorowi straży finansowej Józefowi Janiczewskiemu tytuł radcy finansowego z uwolnieniem od taksy.

Minister spraw wewnętrznych mianował koncypientami ministeryalnemi w c. k. ministeryum spraw wewnętrznych następujących urzędników pełniących obowiązki przy ministerstwie: koncypienta Namiestnictwa Jana Avoscani, komisarza obwodowego Ludwika Swieżawskiego i koncypienta Namiestnictwa Klemensa Pflügl, tudzież sekretarza rady gminnej król. głównego miasta Berna Gustawa Winterholler.

Dnia 1. lutego b. r. o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w sali domu bankowego przy ulicy Singera 16te losowanie seryi 5procentowej pożyczki loteryjnej z roku 1860.

Z c. k. Dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Dnia 26go b. m. przed południem odbyło się plenarne posiedzenie komisyi delegacyi Rady państwa do budżetu wydatków wspólnych na rok 1868. Na posiedzeniu byli obecni J. E. kanclerz państwa, minister skarbu dla spraw wspólnych i minister wojny Br. Kuhn w towarzystwie jeneralnego komisarza wojennego Früh.

Przewodniczący komisyi Dr. Kaiserfeld zawiadomił ministra wojny, że komisya chciałaby najprzód wiedzieć, jakie wydatki nadzwyczajne w budżecie wojennym żądane być mają, ponieważ komisya sądzi, że dopiero wtedy będzie mogła przystąpić do obrady nad budżetem wojennym.

Minister wojny polecił jeneralnemu komisarzowi wojennemu, aby te daty oznajmił, ponieważ wydatki nadzwyczajne ułożone zostały, nim on zajął posadę ministra wojny. Przytem ministeryum oświadcza, że do wniesienia tych nadzwyczajnych wydatków budżetu wojskowego potrzebnem jeszcze będzie pozwolenie Jego Ces. Mości, dlatego też oznajmienie dzisiejsze może być uważane tylko jako poufne.

Po tem oznajmieniu ze strony ministerstwa wojny wszczęła się poruszona przez członka komisyi Dr. Banhansa dłuższa debata nad tem, czy w plenum komisyi i takie kwestye odnoszone być mają do ministerstwa, które nie tyczą się wydatków nadzwyczajnych, lub czy dzisiaj tylko na tych ostatnich ograniczyć się należy. W debacie wzięli udział delegowani Skene, Br. Lasser, Schindler, Br. Eichhoff i Dr. Rechbauer, nie przyszło jednak do żadnej stanowczej uchwały.

Na zapytanie Br. Eichhoffa i Br. Lassera, czy w proponowanych przez rząd wydatkach nadzwyczajnych są także zawarte kredyta dodatkowe, i czy wydatki nadzwyczajne mogą być na kilka lat rozłożone, odpowiedział minister skarbu, że są to jedynie wydatki, które w roku 1868 zapłacone być muszą, i nie obejmują wcale kredytów dodatkowych, tudzież iż rząd sądził, że sum wymienionych w roku tym koniecznie żądać musi. Na zapytanie Br. Hock, czy wspomniona suma ma być użyta wyłącznie na cel wymieniony, czyli też ministeryum zastrzega sobie prawo przenoszenia z jednej rubryki w drugą, odpowiedział pan minister wojny, że ta suma ma być użyta jedynie na cele wymienione.

Następnie dep. Wolfrum interpelował p. kanclerza państwa, czy delegacyi i komisyi mogą być udzielone bliższe szczegóły co do stosunku Austryi z innemi mocarstwami, i otrzymał odpowiedź, że zapowiedziana w gazetach księga czerwona już wkrótce będzie przedłożona.

Na zapytanie Br. Pratobevery co do sumy wydatków na biuro prezydyalne ministeryum państwa w kwocie 90.000 złr. przyrzekł kanclerz państwa odpowiedzieć w sekcyi właściwej.

Po oddaleniu się ministrów przewodniczący zapytał, czy plenum komisyi chce na podstawie tych wyjaśnień przystąpić do debaty; komisya jednak była tego zdania, że należy oczekiwać na wnioski pojedyńczych sekcyi.

Po zamknięciu posiedzenia plenarnego komisyi odbyło się posiedzenie sekcyi dla budżetu wojennego, na którem Dr. Demel obrany został referentem dla budżetu armii lądowej.

Subkomitet do budżetu ministeryum skarbu dla całego państwa odbył posiedzenie dnia 25go b. m. o godzinie 6tej po południu. Dyskutowano głównie nad temi punktami, które będą potrzebowały wyjaśnienia ze strony ministra skarbu państwa, i postanowiono zaprosić pana ministra na przyszłe posiedzenie dla otrzymania od niego tych wyjaśnień. Zarazem uchwalono zaprosić na obrady członka delegacyi J. E. hr. Mercandina, aby uzyskać od niego wyjaśnienia co do teraźniejszej kontroli postępowania finansowego.

Aby ile możności od razu przedłożyć panu ministrowi skarbu wszystko, o co idzie, obrano J. E. Br. Hock referentem, i polecono mu zestawić te punkta.

Proszono go także, aby się postarał o przedłożenie sekcyi wykazu pensyi opędzać się mających z etatu ministerstwa skarbu dla całego państwa.

„Pest. Corr.“ donosi, że komisya z 7 członków wysadzona z łona delegacyi węgierskiej do wypracowania regulaminu ukończyła swoje prace i mianowała Kerkapolyego referentem. Spodziewano się powszechnie, że komisya w przeciągu 24 godzin ukończy swoje roboty, lecz pokazały się w ciągu obrad różne trudności i różnice zdań, które nie dały się tak łatwo usunąć. W ogóle biorąc jest nowy regulamin ułożony podług regulaminu izby niższej sejmu węgierskiego, musiano jednakże porobić niektóre zmiany i to nie tylko takie, które z samej natury rzeczy wynikały. Regulamin węgierskiej izby niższej jest ułożony podług francuskiego, a ten jak wiadomo nie odznacza się wielką pojedyńczością. Trzydniowe termina, drukowanie wszystkich wniosków i wstępne obrady w sekcyach, to wszystko utrudniało i przewlekało obrady. Komisya starała się więc o upojedyńczenie tych wszystkich formalności. Prócz tego trzeba było całkiem nowych postanowień, które wynikały z odmiennej natury tej instytucyi, a więc w regulaminie izby deputowanych nie mogły być przewidziane, a w ustawie z r. 1867 zostały zapomniane. Tak np. rozporządza §. 35 art. XII. tej ustawy: „Na plenarnych posiedzeniach obu delegacyi mają prezydować na przemianę obaj prezydenci, na jednem posiedzeniu jeden, na drugiem drugi.“ Jakim zaś sposobem mają się porozumiewać ci obaj prezydenci z oboma delegacyami, z której każda tylko swój język rozumie, podczas kiedy jeden prezydent tylko po niemiecku, a drugi tylko po węgiersku mówi, o tem ustawa nie wspomina. Komisya więc postanowiła, żeby sekretarze wszystkie interpelacye, oświadczenia i uchwały tłómaczyli.

Dnia 25. b. m. odbyło się trzecie posiedzenie delegacyi węgierskiej. Prezydujący Somsich otworzył posiedzenie o godzinie 2giej. Na ławie ministeryalnej zajęli miejsce Jego Exc. kanclerz państwa br. Beust i minister Finansów dla całego państwa br. Becke.

Po odczytaniu protokołu, czyta prezydent telegraficzną depeszę Bartala, w której tenże donosi, że nie myśli bynajmniej składać mandatu delegata i że prezydenta izby niższej tylko o tem uwiadomił, że z powodu choroby nie może teraz zająć miejsca w delegacyi, lecz że przybędzie niezwłocznie jak tylko stan zdrowia jego na to pozwoli. Oświadczenie to przyjęto do wiadomości i zastępca Szilanyi został powołany do tymczasowego zastąpienia Bartala.

Potem odczytał referent komisyi delegowany Kerkopoly sprawozdanie o regulaminie, którego wypracowanie tejże komisyi było powierzone, oświad-

czywszy przed tem życzenie komisyi, żeby delegacya powzięła uchwałę względem zmiany lokalu, gdyż teraźniejszy lokal bynajmniej nie jest odpowiedni celowi, mianowicie przy publicznem odbywaniu się posiedzeń delegacyi.

Trefort zrobił uwagę, że delegacyę nie należy nazywać deputacyą lecz w myśl ustawy komisyą. Po odczytaniu XII. artykułu ustawy z r. 1867 oświadczył sekretarz, że stosownie do tego życzenia text wszędzie będzie poprawiony.

Po odczytaniu całego projektu regulaminu oświadcza prezydent, że w nadziei, iż wysokie zgromadzenie przyjmie projekt komisyi, kazał go już litografować i że litografie na jutro już będą wygotowane a więc elaborat ten może być postawiony na porządku dziennym przyszłego posiedzenia.

Ostatecznie zgodzono się, żeby obrady nad regulaminem postawić na porządku dziennym poniedziałkowego posiedzenia.

Naostatek wniósł minister finansów przedłożenie finansowe, które rozdzielono pomiędzy członkow delegacyi.

O trzeciej godzinie zamknięto posiedzenie.

Dziennik bruxelski „Le Nord", którego tendencye znane są powszechnie, wytacza przeciw dziennikowi „N. Fr. Presse" polemikę z powodu artykułu o zewnętrzej polityce Austryi i tak się między innemi o stanowisku Austryi na zewnątrz wyraża: „Czyż nie jest rzeczą jasną, że Austrya występuje jako nieprzyjaciel wszelkiego pokojowego porozumienia w Europie, jeżeli tylko to porozumienie nie może służyć za narzędzie jej złości? — Czyż nie jest jasnem, że nie chce nic słyszeć o pokojowem rozwiązaniu oryentalnej kwestyi, jeżeli to rozwiązanie nie ma do tego doprowadzić, żeby chrześcianom Turcyi takie same nałożono kajdany jakie Austrya nałożyła Słowianom pod jej zostającym panowaniem. Pan Beust nieci wszędzie pożar nad Wisłą, nad Renem, nad Padem i nad Dunajem, narażając się na niebezpieczeństwo spłonienia samemu w tym poczwórnym ogniu. Ostatniem słowem jego przymierza, czyli jego neutralności, którą wszędzie proponuje, niedawno w Paryżu, wczoraj w Petersburgu, a dziś w Berlinie, jest pomimo dwuznaczności wyrażeń, ogólna wojna."

„Wien. Abdp." przytacza ten ustęp jako kuriosum publicystyki sprzyjającej tendencyom Rosyi.

„Dziennik warszawski" podaje rozporządzenie komitetu urządzającego w Król. Polskim z d. 17. b. m. mocą którego istniejąca w Warszawie mennica ma być uważaną za ostatecznie zniesioną z d. 13. b. m., również za zniesioną od tejże daty uważaną ma być i medaliernia przy mennicy istniejąca, z uznaniem jej urzędników za spadłych z etatu na zasadach ogólnych i z uwolnieniem od służby innych osób do składu tejże medaliarni należących. Wszystkie zatem właściwe rządowe władze i osoby w guberniach Królestwa Polskiego zostają upoważnione do poruczania wyrzynania pieczęci i stempli rządowych majstrom prywatnym ze ścisłem zastosowaniem się do przepisów w tym przedmiocie w cesarstwie rosyjskiem obowiązujących.

„Etendard" podaje odezwę hrabiego Władysława Platera, datowaną z Broelberg pod Zürichem, w której tenże zaprzecza stanowczo pogłoskom rozsiewanym przez dzienniki rosyjskie jakoby rząd szwajcarski miał zarządzić pewne środki administracyjne przeciwko wychodźcom polskim i jakoby 24 Polaków miano wydalić z Szwajcaryi.

Doniesienia z Włoch zawsze jeszcze są niepokojące. Korespondent do „Weser Ztg." kreśli następujący obraz sytuacyi Włoch: Kraj jest w położeniu rozpaczliwem, wszędzie słabość i nikczemność. Rząd, igraszka stronnictw, zaledwie trzyma w rękach wysuwający mu się ster państwa; naród, wyższe stany zostają w apatyi bez granic, a niższe klasy z niezadowoleniem wzrastającem codziennie odmawiają wypłaty podatków, a tę pozytywną niechęć popiera jeszcze bierny opór gmin. Podatki mają wpływać zaledwie w czwartej części. Administracya jest jak najgorsza, sprzeniewierzenia są na porządku dziennym i to w tak wielkich rozmiarach, że niepodobna prawie uwierzyć. Uczucie narodowe obrażone postępowaniem Francyi żżyma się bezwładne i przytłumia resztę dobrej woli. Nieurodzajem spowodowana drożyzna wzrasta, a papierowych pieniędzy coraz przybywa. Ażio od srebra, które w roku przeszłym w przecięciu 4 do 6 procent wynosiło, podskoczyło obecnie do 14 procent. Bankructwo jest nieuniknione, ponieważ zbywa na jedynym ratunku to jest na dobrej woli do wypełniania swoich obowiązków. Papierowe pieniądze przynoszą tu więcej szkody niż w innych cywilizowanych krajach, ponieważ tutejszy właściciel ziemi, a nawet tutejszokrajowy kupiec nie pojmują, że papier jest tylko pośrednikiem niejako bez pewnej podstawy, i sprzedają swoje towary po dawnych cenach nie zważając na zmianę waluty. Zapłata robotnika np. nie podniosła się jeszcze. Nawet za miedź płacą 5 procent ażio. Albo Włochy rozpadną się, albo gwałtowna rewolucya wstrzęsie całym krajem — przynajmniej zdaje się, że to są jedyne dwie drogi, na których mogą wyjść ze swojej rozpaczliwej sytuacyi.

Na posiedzeniu włoskiej izby deputowanych z d. 24. b. m. zdawał Depretis sprawę w imieniu komisyi do ustawy finansowej o memoryale finansowym i innych wnioskach. Powiedział on, że niedobór na rok 1868 wynosi 236 milionów i że środki proponowane przez ministerstwo nie są wystarczające. Następnie skonstatował minister finansów, że finansowe stosunki zależą od przyjęcia jego projektów, a dalej udowadniał, że obrady nad projektem finansowym są naglące. Ferraris rozbierał także memoryał finansowy i twierdził, że deficyt jest większy, niż rząd przyznaje. Proponował, żeby tak długo nie podawać pod głosowanie budżetu przychodów, dopokąd budżet wydatków niebędzie uchwalony. Nisco upraszał izby, żeby jaknajprędzej przystąpiły do wotowania budżetu i ustawy finansowej i wzywał stronnictwa do zgody. Wniosek Terraviso odrzucono. Artykuł 5. został przez ministra zmodyfikowany w ten sposób, żeby bony skarbowe z 250 na 300 milionów podwyższyć i tak go przyjęto. Następnie przyjęto 201 głosami przeciwko 87 cały budżet przychodów. Minister finansów wniósł następnie projekt do ustawy względem prowizorycznej finansowej administracyi na miesiąc luty.

Kronika.

(Posiedzenie stowarzyszenia techników.) Na posiedzeniu stowarzyszenia techników w dn. 24. b. m. pan Franke, asystent mechaniki przy akademii technicznej, miał dłuższy, bardzo zajmujący wykład o explozyach kotłów parowych. Wspomniał, że w wielu państwach stałego lądu usiłowano zapobiedz explozyom ustawami, to jednak okazało się bezskutecznem, ponieważ rewizye odbywały się po większej części powierzchownie, a explozye zdarzały się pomimo krępowania pary ustawami i na przekor komisarzom urzędowym, z tego powodu we wszystkich państwach zniesiono te ustawy jako środek biurokratyczny, jako urządzenie do niczego nie pożyteczne a nawet tamujące; w Austryi wydano odnośne prawo pod dn. 1. września 1866 (obowiązujące od dn. 1. stycznia 1867); teraz tylko fabrykant kotłów odpowiedzialny jest za jego dobroć a właściciel za odpowiednie urządzenie obsługi koło niego. W Anglii, gdzie nie ma zwyczaju oglądać się na cudzą pomoc i każdy myśli o sobie, nie czekano aż rząd ustawami zapobiegnie explozyi, lecz w r. 1854 zawiązała się w Manchester spółka do asekurowania kotłów parowych od explozyi. Następnie powstało kilka podobnych spółek, które za małą premię asekurują kotły parowe i cztery razy na rok wysełają swoich inżynierów do rewidowania kotłów u nich asekurowanych. Jest to jedyna ale też dostateczna kontrola. Teraz w Anglii prawie każden kocioł jest zaasekurowany, ale największej wziętości zawsze jeszcze używa spółka manchesterska.

Następnie mówił p. Franke o przyczynach explozyi. Przyczyny te mogą być mechaniczne, chemiczne lub fizyczne; prelegent wykazawszy je szczegółowo wyjaśniał, jak się ich ustrzedz można. W końcu nadinżynier Ressig przemówił kilka słów w obronie dawnej ustawy o kotłach, które odparł dyrektor techniki p. Reisinger. P. Ressig wspomniał jeszcze o nowym tego przedmiotu dotyczącym wynalazku francuskim, o którym p. dyr. Reisinger przyrzekł wywiedzieć się bliżej w Paryżu.

(Bal.) Do rzędu najpiękniejszych balów tegorocznych w naszem mieście policzyć należy bal, który się odbył w sobotę w salach na strzelnicy na dochód Towarzystwa bratniej pomocy uczniów uniwersytetu. Zebrało się bardzo liczne koło tańczących. J. Ex. pan Namiestnik rozpoczął bal polonesem z hr. Rusocką. Był także obecnym J. Ex. prezes sądu wyższego p. Komers i z zajęciem przypatrywał się tańcom narodowym.

— Walne zgromadzenie Towarzystwa muzycznego odbyło się dn. 25. b. m. w południe. Przewodniczył książę Leon Sapieha. Odczytano sprawozdanie z roku 1866 i z ubiegłego roku. Dochód roczny, tak w roku 1866 jak i w roku 1867 był do 4000 złr. Nie o wiele mniejsze były i wydatki. Majątek Towarzystwa wynosi przeszło 4200 złr. a mianowicie w instrumentach muzycznych, w dziełach muzycznych 2100 złr., w sprzętach i meblach w gotówce 235 złr., a w obligacyach 250 złr.

Po odczytaniu sprawozdania i szczegółowego rachunku, wszczęła się rozprawa nad wnioskiem członka wydziału J. Dobrzańskiego, aby albo wysadzić komisyę z walnego zgromadzenia, albo polecić Wydziałowi przyszłemu przejrzenie dotychczasowych statutów, pochodzących z czasów absolutnych, i ułożenie projektu nowych statutów, które albo nadzwyczajnemu walnemu zgromadzeniu, albo przyszłemu zwyczajnemu mają być przedłożone do uchwały. Wnioskodawca zwrócił uwagę, że siły muzyczne we Lwowie są słabe, trudno jedno stowarzyszenie odpowiednio celowi rozwijać, a przecież zawiązują się po za istniejącem stowarzyszeniem różne kółka muzyczne i stowarzyszenia, i tem osłabiają dawne towarzystwo muzyczne. Kółka te i nowo zawiązać się mające stowarzyszenia trzeba usiłować wciągnąć do już istniejącego, a ich cele i żądania uwzględnić można przy układaniu nowych statutów.

Pan Wild przemawiał za tem, aby walne zgromadzenie uchwaliło już dziś podstawy zasadnicze, których Wydział przy układaniu nowych statutów trzymać się ma. Jako pożądane wskazał, że Towarzystwo nie powinno opierać się na ofiarze członków, lecz na interesie członków. Nadmienił dalej, iż z Towarzystwem muzycznem łączyć się powinna i instytucya materyalnej pomocy dla zubożałych artystów.

Dr. Orzechowicz wniósł, aby nowe statuta ułożono jak najspieszniej i nie czekano przyszłego zwyczajnego walnego zgromadzenia, lecz zwołano do uchwalenia statutów nadzwyczajne walne zgromadzenie.

Dr. Madejski przedstawia, że owe zasadnicze przez pana Wilda wniesione podstawy, nie są celem towarzystw, zasadniczemi podstawami, lecz środkami do celu.

Walne zgromadzenie uchwaliło:

1. Polecić nowemu Wydziałowi ułożenie nowych statutów, i przy tem usiłować przyprowadzić do skutku zlanie wszystkich sił artystycznych we Lwowie w jedno Towarzystwo.

2. Projekt nowych statutów przedłożyć nadzwyczajnemu walnemu zgromadzeniu.

3. Myśl przez pana Wilda podniesioną uwzględnić ile możności przy układaniu nowych statutów.

Poczem przystąpiono do wyborów. Gdy ks. Sapieha oświadczył, że liczne obowiązki jego nie dozwalają mu nadal piastować urzędu prezesa, więc został wybrany jednogłośnie kartkami prezesem książę Jerzy Czartoryski.

Do wydziału wybrani, na 35 głosujących: Pp. Jan Dobrzański otrzymał głosów 35, Tchórznicki 34, Breuer Emil 32, Schwarz 32, hr. Fredro Edward 32, Marek 32, Lierhamer 30, Penther 29, Podlewski 28, Dr. Wołek 27, Dr. Juliusz Kolischer 25, Romaszkan August 24, Prokopowicz 22, Schuber 21, Dr. Madejski 20, Dr. Czajkowski 20, Komarnicki Ignacy 20.

(Otwarcie rady powiatowej w Skałacie.) Na dniu 22. b. m. odbyło się pierwsze zebranie rady powiatowej w Skałacie. Akt ten z wielką uroczystością był obchodzony.

Między dziewiątą a dziesiątą godziną zebrali się w łacińskim kościele parafialnym członkowie rady w świątecznych ubiorach, podpisany c. k. naczelnik z urzędnikami politycznymi w gali, przełożeni sądów powiatowych skałackiego i grzymałowskiego z urzędnikami, przełożony urzędu gminnego miejscowego i z bliższych okolic, przy współudziale duchowieństwa obu obrządków, inteligencyi i licznego zastępu pobożnych.

Po odprawieniu nabożeństwa solennego według obrz. łac. i krótkiem kazaniu zastosowanem do uroczystej chwili odśpiewano hymn ludowy przy wystrzałach z moździerzy, poczem radny powiatowy ks. Maciej Kunicki w asystencyi dwóch dyakonów odśpiewał w kościele nabożeństwo według obrządku greckiego zakończywszy takowe śpiewem „mnohaja lita."

Po skończonem nabożeństwie zebrali się około godziny pierwszej z południa członkowie rady powiatowej w przeznaczonem na ten cel lokalu i powitani zostali przez naczelnika stosowną do aktu przemową. Prezes rady Szczęsny hr. Koziebrodzki odpowiadając na przemowę wniósł okrzyk „niech żyje!" na cześć Najjaśniejszego Pana następnie na cześć Jego Excelencyi Pana Namiestnika, który od przytomnych trzykrotnie z uniesieniem powtórzony został.

Prezes rady zagaił następnie pierwszą sesyę rady pełnej, na której załatwiono kwestye względem przyjęcia i płacy urzędników i służby, najmu lokalu, wypracowanie regulaminu i inne.

Po ukończeniu posiedzenia zaprosił Prezes wszystkich przytomnych radnych do osobnej na to przeznaczonej sali i podejmował gości swych z wielką uprzejmością.

Na uczcie tej wniesiono toast na cześć Najjaśniejszego Pana i Najdostojniejszej Cesarskiej rodziny, tudzież toast na cześć Jego Excelencyi Pana Namiestnika. Zgromadzenie po siódmej godzinie wieczorem się rozeszło.

Nazajutrz zaś t. j. 23. stycznia odbyło się w synagodze izraelickiej solenne nabożeństwo przyczem odśpiewano hymn ludowy przy wystrzałach z moździerzy. Prezes, wiceprezes rady, większa część radnych powiatowych i urzędnicy polityczni z naczelnikiem znajdowali się na tem nabożeństwie.

— Piszą z Gródka do „Gaz. Nar.": Na zgromadzeniu wybranych członków rady powiatowej dn. 30. grudnia 1866 obrano jednogłośnie marszałkiem powiatu p. Edwarda Weismana, właściciela Zawidowic. Wyboru tego domagał się głos publiczny całego powiatu. Na zastępcy marszałka p. Adolfa Henzego, notaryusza i burmistrza miasta Gródka. Wydziałowymi są:

Pp. Henryk Florski, sędzia pow., Dr. Markiewicz, Dr. Rechen, Zygmunt Kotkowski i ks. Dolnicki, kapłan ob. gr. kat., w całej okolicy powszechnie szanowany i kochany. Rada powiatowa oczekuje tylko najwyższego zatwierdzenia marszałka i jego zastępcy, aby natychmiast rozpocząć swoje czynności, a skład wydziału i osobistość marszałka każą mieć nadzieję, że nasza rada odpowie zadaniu swemu godnie i z pożytkiem dla powiatu.

Lwów, 28. stycznia.

(Teatr). Na dochód ostatnich przedstawieniach w zeszłym tygodniu spotkaliśmy znowu starych znajomych,

w piątek „Ofiary“, komedyę przerobioną z angielskiego przez Alex. Przeździeckiego, a w niedzielę dramat „Monte Christo“, również przerobiony z romansu.

„Ofiary“ — komedya wcale dobra, chociaż zdaniem naszem byłaby lepszą bez przerobienia, znalazła — mimo kilkukrotnego już powtórzenia w niewielkich odstępach — dość wielu jeszcze amatorów. Przedstawienie też było wyborne, a najwięcej — jak każdą razą — przyczyniła się do ożywienia jego doskonała gra p. Miłaszewskiego, w roli trzpiota Golskiego, co też nagrodziła publiczność kilkakrotnem wywołaniem artysty. Inne role nie pozostawiały także nic do życzenia.

„Monte Christo“, słusznie wybrany na niedzielę, spełnił służbę swoją należycie, zwłaszcza, że jestto jeszcze jeden z najlepszych fabrykatów tego rodzaju. Publiczność była liczna, a największą sympatyę znachodził naturalnie bohater dramatu, mający co chwila sposobność działania na nerwy i serce życzliwego widza. Takie przedstawienia niedzielne tracą właściwie prawo do krytyki, ale przecież wymagać można, ażeby ze scen tragicznych nie robiono farsy, jak się to udało pani Zaleskiej i p. Linkowskiemu ze sceną poprzedzającą zamordowanie jubilera.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. stycznia. Na tutejszej giełdzie płacono żyto 151 ℔ ef. z dosypem do 160 ℔ 8 złr. 40 c. na luty; 150 ef. do 160 ℔ 8 złr. 40 c. na luty i marzec; 150 ℔ ef. z dos. do 160 ℔ 8 złr. 10 c. na marzec w złoczowskim. — Jęczmień 140 ℔ netto 5 złr. 50 c.; spirytus garniec 66° Rychtera 1 złr. 1 c. na maj, czerwiec, lipiec w tarnopolskiem; kukurudza korzec 160 ℔ ef. z dos. do 170 ℔ 6 złr. 50 c. ab dworzec kolei lwow. czern.

Ostatnia poczta.

Florencya, 25. stycznia. „Ital. Corr.“ zaprzecza istnieniu noty hiszpańskiej, która miała nadejść w odpowiedzi na uwagi gabinetu florenckiego co do mowy tronowej królowej Izabeli.

Petersburg, 25. stycznia. Wszystkie dzisiejsze dzienniki przemawiają energicznie za pokojem.

„Rus. Inw.“ żąda równouprawnienia wszystkich Słowian austryackich z innemi narodowościami tego państwa i zapowiada w tym razie sympatyę Rosyi dla Austryi.

„Börsen Ztg.“ wzywa rząd rosyjski jako silne mocarstwo wojskowe, aby wzięło inicyatywę ku powszechnemu rozbrojeniu.

„Courr. Russe“ powiada: Rosya nie obwinia i nie zaczepia nikogo; odpiera niezasłużone zarzuty i czeka.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. stycznia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.77	— 9.7	8[illegible]	Pd.W. sł.	10
2. god. po poł.	328 09	— 8 8	74	Pd. „	8
10.god. wiecz.	328.41	—10.5	88	„ „	9

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. stycznia.

Hotel George: PP. Petrowicz Ks., z Wołostkowa. — Rakowski Jan, z Polski. — Ujejski Bron., z Rohatyna. — Zawadzki Józef, z Sudkowic.

Hotel europejski: Chajęcki Jan, z Rosyi. — Wróblewski Stan., z Podhajec. — Skwarczyński Paweł, adwokat, z Stanisławowa.

Hotel Langa: Br. Horoch Eust., z Piskorowic.

Hotel angielski: Teodorowicz Mik., z Żydaczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. stycznia.

PP. Benlela Dym., c. k. radzca sądu wyż., do Czerniowiec. — Jefremow Bazyli, ces. ros. radzca pań., Grebien Hen., ces. ros. kapitan mar., i Wołodimirow Mac., ces. ros. podpor., do Krakowa. — Amster Aron, do Czerniowiec. — Glogier Konrad, do Tarnopola. — Kellermann Józef, do Tryńczy. — Łodyński Stan., do Nahorzec małych. — Mrozowicki Michał, do Ditkowic. — Teodorowicz Grz., do Potoczka. — Teodorowicz Józef, do Draczyniec. — Wolański Wład., na Podole. — Wykowski Ks., do Sufczyna. — Żytyński Leon, do Zadurowa. — Hr. Tarnowski Tad., do Krakowa.

T E A T R.

Jutro (przedst. polskie.) **„Stosunki rodzinne“**, komedya w 5 aktach p. Wit. hr. Borkowskiego. Po raz pierwszy. Na dochód p. Józefa Szymańskiego.

Dziś: **Czwarty wielki bal maskowy.**

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński.**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 27. stycznia.

	płacą zł.	płacą c.	żądają zł.	żądają c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	199	[illegible]	200	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	169	—	170	—
„ banku hipotecznego galic.	72	50	7[illegible]	—
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—		—	—
Listy zast. za 100 zł. Tow. gal. w m. k. (bez kup.)	82	60	82	80
„ „ „ „ gal w w. a (bez kup.)	78	60	79	—
Banku hip. gal. (bez kup.)	—	—	94	—
Obligacye indemnizacyjne galic.	63	85	64	15
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	60	100	—
Pierwszeń. kol gal. Kar. Ludw. I. Emisyi	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto	88	75	89	50
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	80	50	81	—
detto dtto detto II. detto	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	72	5	75
Napoleondor	9	59	9	64
Rubel srebrny rosyjski	1	86	1	88
papierowy rosyjski	1	65¼	1	[illegible]6
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	76⅛	1	76[illegible]
Pół imperyał rosyjski	9	92	10	2
Srebro	118	—	118	75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 24. stycznia 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65 90	66 —
od kwiet. do października po 5%	65 90	66. —
Pożyczka w srebrze 1864 (fund. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 —	73 —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	78.75	79 25
Metaliki po 5%	56 80	57 —
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	159.75	160.25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	159 50	160 —
Przez. do wyl. z r. 1854	74 —	74.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	84 20	84.40
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92 75	93 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	78 10	78 30
Renty Como po 42 lir. aust.	18. —	19. —
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	88.50	89 50
Czech	91 50	92. —
Węgier	69 90	70 50
Galicyi	63 25	63 75
Siedmiogrodu	63 25	63 75
Bukowiny	63 —	63 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

Banku narodowego	672 —	674. —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185 30	185.50
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	632. —	635 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	108 —	108 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1710. —	1715. —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	244 —	244 20
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	162 75	163. —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	139 75	140.25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	196 25	198.75
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	168.50	169. —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	485. —	487. —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72. —	73. —

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)		
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93 20	93 40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.25	79. —
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94. —
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91 25	91 75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102 —	103 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 —	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88.25	88 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 25	94 75

5. Losy.

(za sztukę)	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129 50	130 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91. —	93. —
Poż. Tryeс. po 100 zł. m. k.	118 50	120. —
„ „ po 50 zł. w. a.	52.50	53 50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26. —
Esterhazego po 40 zł. m. k.	117. —	119 —
Salma „ 40 „ „	29.75	30 25
Palfiego „ 40 „ „	24.75	25.25
Clarego „ 40 „ „	29. —	29 50
St. Genois „ 40 „ „	26 —	26 50
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18. —
Waldsteina 20 „ „	19. —	19 50
Keglevicha „ 10 „ „	14 50	15.
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14. —	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100 30	100 60
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100.50	100 80
Hamburg za 100 M. B.	88 80	89 10
Londyn za 10 ft. szt.	120 25	120 60
Paryż za 100 fr.	47 85	47 90

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5.74	5 75
detto. pełnej wagi	5.74	5 75
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.61	9 61½
Rosyjski imperyał	9.92	9 97
Talar związkowy	1.78	1.78½
Srebro	118.25	118.75
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 67⁵/₁₀	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 27. stycznia	złr.	kr.
5% Metaliki	56	80
„ z procentami z maja i listopada	58	20
5% pożyczka narodowa	66	—
Losy z 1860 roku	84	60
Akcye banku wiedeńskiego	674	—
„ „ kredytowego	187	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	119	90
Srebro	118	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	73

DZIENNIK URZĘDOWY.

(221) **Kundmachung.** (1)

Die für das zweite Semester 1867 auf jede Actie der priv. österr. Nationalbank entfallende Dividende von

Acht und zwanzig Gulden öst. W.

kann vom 17. l. M. an bei der Actiencasse der Nationalbank in Wien behoben werden.

Wien, am 16. Jänner 1868.

Pipitz,
Bank-Gouverneur.

Trebisch,
Bank-Director.

Obwieszczenie.

Przypadająca za drugie półrocze 1867 od każdej akcyi uprzywil. austryackiego banku narodowego dywidenda w kwocie

Dwadzieścia ośm złr. w. a.

może być podjętą począwszy od 17. b. m. w kasie akcyjnej narodowego banku w Wiedniu.

Wiedeń, dnia 16. stycznia 1868.

Pipitz,
guwerner banku.

Trebisch,
dyrektor banku.

(189) **E d i c t.** (2)

Nro. 2878. Von dem k. k. Bezirksgerichte zu **Maków** wird bekannt gemacht, es sei über den Recurs des **Israel Schanzer** wider den Bescheid des k. k. Bezirksgerichtes zu **Maków ddto. 15.** April **1867** Z. **2576** mit h. oberlandesgerichtlichen Erlasse vom **9.** October **1867** Z. **10914** in die Eröffnung eines Concurses über das gesammte wo immer befindliche bewegliche und unbewegliche Vermögen des **Moritz Borger**, Krämers und Schänkers in **Maków**, gewilliget worden.

Daher wird Jedermann, der an erstgedachten Verschuldeten eine Forderung zu stellen berechtigt zu sein glaubt, erinnert, bis zum **28.** Februar **1868** die Anmeldung seiner Forderung in Gestalt einer förmlichen Klage wider den Vertreter dieser Concursmasse bei diesem Gerichte einzureichen. Zum Concursmasse-Vertreter und zum einstweiligen Vermögensverwalter wird der k. k. Notar **Eduard Skowroński** in **Jordanów** bestellt.

Wer seinen Anspruch an diese Concursmasse binnen obiger Frist nicht anmeldet, oder unterlassen würde, in seiner Klage nicht nur die Richtigkeit seiner Forderung, sondern auch das Recht, kraft dessen er in diese oder jene Classe gesetzt zu werden verlangte, zu erweisen, wird nach Ablauf der Frist nicht mehr angehört und diejenigen, die ihre Forderung bis dahin nicht angemeldet haben, sollen in Rücksicht des gesammten Vermögens des erwähnten Verschuldeten ohne Ausnahme auch dann abgewiesen werden, wenn ihnen wirklich ein Compensationsrecht gebührt, wenn sie auch ein eigenes Gut von der Masse zu fordern hätten, oder wenn auch ihre Forderung auf ein liegendes Gut des Verschuldeten vorgemerkt wäre; daß also solche Gläubiger, wenn sie etwa in die Masse schuldig sein sollten, die Schuld ungehindert des Compensations-, Eigenthums- oder Pfandrechtes, das ihnen sonst zu statten gekommen wäre, abzutragen verhalten werden würden.

Endlich wird zur Wahl des definitiven Vermögensverwalters und des Creditorenausschußes die Tagfahrt auf den **12.** März **1868** um **10** Uhr Vormittags angeordnet, zu welcher sämmtliche angemeldete Gläubiger vorgeladen werden.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Maków, am **27.** December **1867.**

(172) **E d i c t.** (2)

Nro. **671.** Vom **Stanisławower** k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Hrn. **Jacob Morawski** bekannt gemacht, daß gegen denselben über Ansuchen des **Leib Safrin** auf Grund des Wechsels **ddto. Manasterzyska** den **7.** October **1867** pr. **135** fl. öst. W. ein Zahlungsauftrag z. Z. **671** erlassen und dem zum Curator für denselben bestellten Hrn. Advocaten **Dr. Dwernicki** zugestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am **15.** Jänner **1868.**

148) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 15443. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niewiadomego co do życia i pobytu pana Michała Zatwardnickiego niniejszem uwiadamia, iż przeciw temu Jan i Józef Stroński, Izydor Newe, Wietheim Rafael Newe, Kamila Newe i Edward Lityński wszyscy przez p. adwokata Dra. Brodackiego zastąpienie pod dniem 3. grudnia 1867 l. 15443 w tutejszym sądzie pozew o wykreślenie kwoty 3000 złp. dom. 49. p. 434. n. 10. on. na części Kasperowiec „Siekierzyńszczyzny“ zwanej intabulowanej, ze stanu dłużnego części Siekierzyńszczyzna do powodów należącej wnieśli, względem którego termin do ustnej rozprawy na dzień 18go lutego 1868 — 10 godz. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego niewiadome jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Weissteina, zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Żywicki niebezpieczeństwem i na koszta tego pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześniej udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 9. grudnia 1867.

(159) **Edykt.** (2)

Nro. 7413. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Wojciecha Wojciechowskiego, iż na dniu 6. września 1867 do l. 5320 Tekla Gomolacz przeciw spadkobiercom ś. p. Wincentego Wojciechowskiego względem zapłacenia sumy 276 złr. w. a. z p. n. pozew wekslowy wniosła, w skutek którego termin do rozprawy ustnej na dzień 30. października 1867 o godzinie 9tej z rana wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu współpozwanego Wojciecha Wojciechowskiego nie jest wiadome, przeto ustanowiono dlań kuratorem tutejszego adwokata pana Dra. Zielińskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Bersona, i temuż kuratorowi pozew powyższy wręczono.

Wzywa się zatem pozwanego, aby ustanowionemu kuratorowi wcześnie potrzebnej informacyi do prowadzenia procesu udzielił, lub innego zastępcę sądowi wskazał, inaczej złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sam sobie przypisać będzie winien.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 23. grudnia 1867.

(162) **Obwieszczenie.** (2)

L. 75. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski pana Eugeniusza hrab. Koziebrodzkiego z miejsca pobytu niewiadomego niniejszem zawiadamia, iż pod dniem 3. stycznia 1868 do l. 75 Izaak Frenkel z Zaleszczyk wniósł przeciw temuż prośbę o wydanie nakazu płatniczego względem sumy wekslowej 235 zł. w. a. z p. n.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanego wiadome nie jest, przeto temuż obrońca sądowy w osobie p. adwokata Dra. Żywickiego zastępcą tego zaś p. adwokat Dr. Blumenfeld niebezpieczeństwem i na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem z miejsca pobytu nieznanego pozwanego, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego sobie obrońcę obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, inaczej skutki zaniedbania swej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol dnia 15. stycznia 1867.

(175) **Edikt.** (2)

Nr. 5468. Vom k. k. Bezirksgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Balthasar Mayer zw. N. Kirschbaum mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben und Osias Oransch die k. k. Finanz-Procuratur wegen Zahlung des Lotogefällsrestes pr. 464 fl. 72 kr. öst. W. unterm 23. October 1867 Zahl 5468 eine Klage angebracht, und um richterliche Hilfe gebeten, worüber gleichzeitig zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 5. Februar 1868 bestimmt wird.

Da der Aufenthaltsort des Belangten Balthasar Mayer z. N. Kirschbaum unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu Jaroslau zu dessen Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Landes-Advocaten Herrn Dr. Gottlieb als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach dieser Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Jaroslau, am 24. October 1867.

(165) **Edykt.** (2)

Nro. 727. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Markusa Ostersetzer, że przeciw niemu na rzecz Abrahama Fischler nakaz płatniczy wekslowej kwoty 541 złr. w. a. pod dniem 15. stycznia 1868 do l. 727 wydanym i ustanowionemu dla Markusa Ostersetzer kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Maciejowskiemu z substytucyą p. adwokata Dra. Przybyłowskiego doręczonym został.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 15. stycznia 1868.

(166) **Concurs-Ausschreibung.** (2)

Nro. 153-Praes. Bei der galizischen Landtafel ist eine Ingrossisten-Stelle mit dem Jahresgehalte von 630 fl. öst. W. und dem Vorrückungsrechte in die höhere Gehaltsstufe von 735 fl. öst. W. erledigt.

Bewerber um diese Stelle haben ihre nach den in den §§. 16, 19 und 22 des Allerh. Patentes vom 3. Mai 1853, Nr. 81 R. G. Bl. enthaltenen Bestimmungen verfaßten Gesuche binnen 4 Wochen von der dritten Einschaltung in die Lemberger Zeitung gerechnet, beim Präsidium des Lemberger k. k. Landesgerichtes einzubringen.

Vom k. k. Landesgerichts-Präsidium.

Lemberg, am 16 Jänner 1868.

(167) **Edykt.** (2)

Nro. 20220. C. k. sąd krajowy Krakowski wzywa niniejszym edyktem na podstawie art. 73 ust. weksl. posiadacza zaginionych Seligowi Bester dwóch wekslów, przez Hirscha Lewy w Chrzanowie w dniu 17. lipca 1864 na zlecenie Seliga Bester bez oznaczenia terminu wypłaty wystawionych, na 500 złr. i 600 złr. opiewających weksli, — aby takowe w przeciągu dni 45 tem pewniej tutejszemu sądowi przedłożył, gdyż w przeciwnym razie na żądanie Seliga Bester weksle te jako umorzone za nieważne uznanemi zostaną.

Kraków, dnia 27. grudnia 1867.

(168) **Edict.** (2)

Nro. 4325. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Radziechów wird bekannt gemacht, daß über Ansuchen des k. k. Landes- als Handelsgerichtes zu Lemberg vom 28. August 1867 Z. 42138 zur Vornahme der bewilligten executiven Feilbietung der dem Lucas Demczuk gehörigen, keinen Tabularkörper bildenden Ackergrundwirthschaft CNr. 161 in Witków zur Hereinbringung der dem Joseph Löwin ex jud. schuldigen Wechselsumme pr. 175 fl. sammt 6% Zinsen vom 17. October 1862 an, der Gerichtskosten pr. 5 fl. 97 kr. und der Executionskosten pr. 3 fl. 97 kr., 12 fl. 51 kr. und 6 fl. 31½ kr. nach Abschlag des gezahlten Betrages pr. 100 fl. — drei Tagsatzungen:

1. auf den 20. Februar 1868,
2. „ „ 19. März „
3. „ „ 16. April „

jedesmal um 11 Uhr Mittags angeordnet werden.

Kauflustige werden zu dieser, in der Gerichts-Kanzlei abzuhaltenden Feilbietung mit dem Beisatze vorgeladen, daß die feilzubietende Realität im Schätzungswerthe von 410 fl. 80 kr. nur gegen gleich baare Bezahlung und erst bei der dritten Tagsatzung unter diesem Schätzungswerthe wird hintangegeben werden und daß die Beschreibung der feilzubietenden Realität und der Schätzungsact in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden können.

Radziechów, am 16. November 1867.

Edykt.

Nro. 4325. C. k. sąd powiatowy w Radziechowie podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu krajowego jako sądu handlowego we Lwowie z dnia 28. sierpnia 1867 l. 42138 do przedsiębrania dozwolonej przymusowej licytacyi gospodarstwa gruntowego w Witkowie pod l. domu 161 położonego, Łukasza Demczuk własnego, niestanowiącego ciało tabularne — na zaspokojenie Józefowi Löwin dłużnej sumy wekslowej 175 złr. w. a. wraz z 6% odsetkami od dnia 17. października 1862 i kosztów sądowych w kwocie 5 złr. 97 kr. i kosztów egzekucyjnych w kwotach 3 złr. 97 kr., 12 złr. 51 kr. i 6 złr. 31½ kr. w. a. po potrąceniu kwoty 100 złr. trzy terminy, jako to:

1. na dzień 20. lutego 1868,
2. „ „ 19. marca „
3. „ „ 16. kwietnia „

wyznaczają się i ta licytacya każda razą o 11tej godzinie rano w kancelaryi sądowej odbędzie się.

Mających chęć kupienia zaprasza się na tę licytacyę z tym dodatkiem, iż to gospodarstwo na 410 złr. 80 kr. oszacowane tylko za gotowe pieniądze i dopiero na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedane zostanie, i iż opisanie tej realności i akt oszacowania w registraturze tutejszej przejrzeć mogą.

Radziechów, dnia 16. listopada 1867.

(174) **Obwieszczenie.** (2)

Nro. 675. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Salomon Schlein przeciw małżonkom Józefowi i Zofii Jaworskim pto. 1250 złr. w. a. z pn. skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, — w skutek czego nakaz zapłaty ddto. 16. stycznia 1868 do l. 675 wydanym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych wiadomym nie jest, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego adwokata p. Dra. Kaczkowskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 16. stycznia 1868.

(176) **Edykt.** (2)

Nro. 3345 civ. IV. 3330. C. k. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że Marcin Przepolski zmarł w Niepołomicach dnia 23. października 1866 z pozostawieniem pisemnego kodycylu z dnia 27. września 1866.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu współsukcesora Walentego Przepolskiego wiadomem nie jest, przeto wzywa się go, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc oświadczenie do spadku tego wniósł.

Z c. k. sądu powiatowego.

Niepołomice, dnia 30. grudnia 1867.

(178) **Kundmachung.** (2)

Nro. 200. Vom Wojniłower k. k. Bezirksgerichte wird dem unbekannten Orts sich aufhaltenden Felix Ohanowicz bekannt gegeben, daß über Gesuch des Simson Dawid vom 17. Jänner l. J. Z. 200 zur Sicherstellung dessen Forderung pr. 29 fl. 43 kr. öst. W. s. N. G. der gerichtliche Verbot auf die dem Felix Ohanowicz gehörigen, im Besitze des Bukaczowcer Gutspächters Hrn. Chaim Herzmann befindlichen Viehstücke, mit Bescheid vom Heutigen Z. 200 bewilligt und der Letztere dem unter Einem zum Curator bestellten Hrn. Johann Terlecki aus Bukaczowce zugestellt wurde.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Wojniłów, am 17. Jänner 1868.

(182) **Edykt.** (2)

L. 15289. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do wiadomości, że Władysław Sidon dw. im. Kosowski dnia 3. listopada 1865 w Tarnopolu bez rozporządzenia ostatniej woli zmarł.

Ponieważ miejsce teraźniejszego pobytu Ignacego Kosowskiego na podstawie ustawniczego porządku dziedziczenia do spadku ś. p. Władysława Sidona dw. im. Kosowskiego powołanego spadkobiercy sądowi wiadomy nie jest, więc wzywa się tegoż, ażeby się w przeciągu roku od dnia dzisiejszego począwszy, w tutejszym c. k. sądzie zgłosił i swoje oświadczenie do spadku wniósł, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe tylko z tymi spadkobiercami, którzy się zgłosili i z ustanowionym dla niego kuratorem panem Franciszkiem Felszyńskim przeprowadzonym będzie.

Tarnopol, dnia 9. grudnia 1867.

(179) **Kundmachung.** (3)

Nr. 14343. Am 20. Jänner 1868 tritt in Peczenizyn ein k. k. Postamt für den Brief- und Fahrpostverkehr ins Leben und hat dasselbe seine Verbindung mittelst täglicher Fußbotenposten nach und von Kołomea mit nachstehender Cursordnung zu erhalten:

Von Peczenizyn täglich um 11 Uhr 30 M. Vormittags.	In Kołomea um 1 Uhr Mittags.
Von Kołomea täglich 2 Uhr Mittags.	In Peczenizyn um 4 Uhr Nachm.

Die Entfernung zwischen Peczenizyn und Kołomea beträgt 1⅝ Meilen.

Der Bestellungsbezirk des Postamtes Peczenizyn besteht aus nachbenannten Orten:

Peczenizyn, Klusów mały, Markówka, Młodiatyn, Rungury und Słoboda Rungurska.

Das Postamt Peczenizyn hat mit den Aemtern Kołomea, Stanislau, Czernowitz täglich Brief- und Fahrpostkartenschlüsse zu wechseln.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 9. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 14343. Dnia 20go stycznia 1868 wejdzie w Peczenizynie c. k. urząd pocztowy dla obrotu poczty listowej i wartościowej w życie i utrzymywać się będzie w połączeniu pocztowem zapomocą dziennych poczt posłańczych pieszych do Kołomyi i napowrót w następującym porządku kursowym:

Z Peczenizyna dziennie o 11. godz. 30. min. przed południem.	W Kołomyi o 1½ godzinie w południe.
Z Kołomyi dziennie o 2. godz. po poł.	W Peczenizynie o 4tej godz. po poł.

Odległość między Peczenizynem a Kołomyą wynosi 1⅝ mili.

Do okręgu doręczenia urzędu pocztowego w Peczenizynie należą następujące miejscowości:

Peczenizyn, Kluszów mały, Markówka, Młodiatyn, Rungury i Słoboda Rungurska.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 9. stycznia 1867.

(185) **Kundmachung** (3)

wegen Besetzung einer Zivil Pensionärs-Stelle im k. k. Thierarznei-Institute in Wien.

Nr. 2888. In dem k. k. Militär Thierarznei Institute in Wien ist eine Zivil Pensionärsstelle zu verleihen. Mit dieser Stelle ist außer der jährlichen Pension von 400 fl. ö. W. und Natural Wohnung im Institute noch ein Pauschalbetrag von 50 fl. für Holz und Licht verbunden; ferner wird dem Pensionär in dem Jahre, in welchem er die thierarzneilichen Studien absolvirt hat, ein Reisestipendium von 200 fl. ö. W. gewährt, um behufs seiner bessern Ausbildung der Militär- und Privatgestütte landwirthschaftlichen Anstalten und ausländischen Thierarzneischulen zu bereisen und können zu lernen, wogegen sich derselbe verpflichten muß, einen Reisebericht auszuarbeiten und an das hohe k. k. Kriegsministerium einzusenden.

Die Dauer des Pensionsgenußes ist zunächst auf 3 Jahre festgestellt, so daß 2 Jahre für die Studien und 1 Jahr für die Vorbereitung zu den strengen Prüfungen entfallen.

Dem Pensionär wird die Zeit, welche er als solcher im Thierarznei-Institute zugebracht hat, bei ununterbrochen dem Staate geleisteten Diensten im Falle seiner Versetzung in den Ruhestand als Dienstzeit angerechnet.

Bewerber um diese Stelle, welche Doctoren der Medizin, ledigen Standes sein müssen, und das 30te Lebensjahr keinesfalls überschritten haben dürfen, haben ihre mit dem Taufscheine, Med. Dr. Diplome, Moralitäts-Zeugnisse, dann mit Belegen über Sprachkenntnisse und etwa schon geleistete Dienste versehenen Gesuche bis zum 20. Februar 1868 bei der k. k. n. ö. Statthalterei einzubringen.

Bewerber, die bei einer Behörde bereits in Dienstleistung stehen, haben ihre Gesuche im Wege dieser Behörde zu überreichen.

Von der k. k. n. ö. Statthalterei.
Wien, am 7. Jänner 1868.

Obwieszczenie

względem obsadzenia miejsca pensyonaryusza cywilnego w c. k. zakładzie weterynarskim w Wiedniu.

Nr. 2888. W c. k. wojskowym zakładzie weterynarskim w Wiedniu jest do nadania miejsce cywilnego pensyonaryusza. Z miejscem tem oprócz rocznej pensyi 400 złr. w. a. i pomieszkania w zakładzie połączony jest jeszcze dodatek w kwocie 50 złr. w. a. na opał i światło; nadto udzielone będzie pensyonaryuszowi w tym roku, w którym ukończy studya weterynarskie, stypendyum na podróż w kwocie 200 złr. w. a., ażeby dla lepszego wykształcenia się zwiedził i poznał wojskowe i prywatne stadniny, zakłady gospodarskie i zagraniczne szkoły weterynaryi, za co jednak obowiązany będzic wypracować sprawozdanie o tej podróży i przesłać do wysokiego c. k. ministerstwa wojny.

Czas pobierania pensyi oznaczony jest teraz na 3 lat, tak że 2 lata przypadają na studya, a 1 rok na przygotowanie do ścisłych egzaminów.

Pensyonaryuszowi będzie czas, który jako taki przepędzi w zakładzie weterynarskim przy zostawaniu bez przerwy w usługach państwa wliczony w czas służby w razie przeniesienia go w stan spoczynku.

Ubiegający się o to miejsce kandydaci, którzy muszą być doktorami medycyny, wolnego stanu, i nie mogą w żadnym razie liczyć więcej nad 30 lat wieku, mają podania swoje, opatrzone w metrykę chrztu, dyplom doktora medycyny, świadectwo moralności, tudzież w dowody znajomości języków i położonych już może zasług, wnieść po dzień 20. lutego 1868 do c. k. niższo-austryackiego Namiestnictwa.

Kompetenci, którzy zostają już w służbie przy jakiej władzy, mają podawać prożby swoje za pośrednictwem tej władzy.

Z c. k. niższo-austryackiego Namiestnictwa.
Wiedeń, 7. stycznia 1868.

Обвѣщенье

взглѧдомъ обсадженьѧ мѣстцѧ пенсіонаріꙋша цывилного въ ц. к. закладѣ ветерынарскимъ въ Вѣдню.

Ч. 2888. Въ ц. к. войсковымъ закладѣ ветерынарскимъ въ Вѣдню естъ до наданьѧ мѣстце цывилного пенсіонаріꙋша. Зъ мѣстцемъ тымъ окрôмъ рôчнои пенсіи 400 зол. а. в. и помешканье въ закладѣ полꙋченый естъ еще додатокъ въ кволѣ 50 зол. а. в. на опалъ и свѣтло, надто оудѣленй бꙋдꙋтъ пенсіонаріꙋшови въ тимъ роцѣ, въ которымъ оукôнчитъ стꙋдіѧ ветерынарскіи, стыпендьꙋмъ на подорожъ въ квотѣ 200 зол. в. а., щобы длѧ лѣпшого выобразованѧ сѧ звидѣвъ и пôзналъ войсковыи и прыватныи стаднини, заклады господарски и заграничныи школы ветерынарніи, за що однакожъ обовѧзанимъ бꙋде, выпрацьовати справозданье о той подорожи и переслати до войскового ц. к. Министерства войны.

Часъ побиранѧ пенсіи означеный естъ теперъ на три лѣта, такъ що два лѣта припадаютъ на стꙋдьѧ, а еденъ рôкъ на приготованье до стыслыхъ испитôвъ.

Пенсіонаріꙋшови бꙋде часъ, который ѩко такій перебꙋде въ закладѣ ветеринарскимъ, при зостаканю безъ перервы въ оуслꙋгахъ державы, вчислени въ часъ слꙋжбы въ разѣ перенесеньѧ го въ станъ спочинкꙋ.

Оубѣгающыи сѧ о тое мѣстце кандыдати, которыи мꙋсѧтъ бꙋти докторами медыцини, вôльного станꙋ, и немогꙋтъ въ жаднôмъ разѣ числити вôльше надъ 30 лѣтъ вѣкꙋ, маютъ поданьѧ свои, заопатрени метрыкою крещеньѧ, дипломомъ доктора медыцыни, свѣдоцтвомъ моральности, ѩкъ и доводами знаемости ѩзыкôвъ и положенихъ вже може заслꙋгъ, внести по день 20го Лютого 1868 до ц. к. нижшо-австрійского Намѣстництва.

Компетенты, которыи зôстаютъ вже въ слꙋжбѣ при ѩкôй власти, маютъ подавати просьбы свои за посредництвомъ тойже власти.

Изъ ц. к. нижшо-австрійского Намѣстництва.
Вѣдень, 7. Сѣчнѧ 1868.

(173) **Edict.** (3)

Nr. 691. Vom Stanislauer k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Herrn **Ferdinand Stasicki** bekannt gemacht, daß gegen ihn über Ansuchen der k. k. privil. Actiengesellschaft für Zuckerfabrication in Galizien auf Grund des Wechsels ddto. Tłumacz den 23. Juli 1865 pr. 300 fl. öst. W. die Zahlungsauflage z. Z. 691 erlassen und dem zum Curator bestellten Herrn Advocaten Dr. Maramorosz zugestellt wurde.

Vom k. k. Kreisgerichte.
Stanislau, am 15. Jänner 1868.

(169) **Concurs.** (3)

Nr. 714. Postmeistersstelle in Bircza gegen Vertragsabschluß und 200 fl. Caution.

Bezüge des Postmeisters „Bestallung Einhundert Gulden, Amtspauschale Dreißig Gulden, Botenpauschale für tägliche Botenfahrten nach Tyrawa wołoska und zurück Vierhundert fünfzig Gulden jährlich.

Bewerber haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung binnen 4 Wochen im vorgeschriebenen Wege bei der k. k. Postdirection Lemberg einzubringen.

Von der k. k. galiz. Postdirection.
Lemberg, am 18. Jänner 1868.

Konkurs.

L. 714. Posada pocztmistrza w Birczy za kontraktem i kaucyą 200 zł.

Pobory pocztmistrza: dotacya sto zł., pauszale kancelaryjne trzydzieści zł., pauszale posłańcze czterysta pięćdziesiąt zł. rocznie za codzienne jazdy posłańcze do Tyrawy wołoskiej i na powrót.

Ubiegający się mają swe dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia wnieść w przeciągu 4 tygodni w przepisanej drodze do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie.

Z c. k. galic. dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 18. stycznia 1868.

(177) **Kundmachung.** (2)

Nro. 199. Dem unbekannten Orts sich aufhaltenden **Felix Ohanowicz** wird bekannt gegeben, daß Simson Dawid aus Bukaczowce unterm 17. Jänner 1868 Z. 199 wider ihn eine Klage auf Zahlung von 29 fl. 43 kr. öst. W. s. N. G. h. g. überreicht habe, welche dem gleichzeitig in der Person des Bukaczowcer Gemeinde-Secretärs Hrn. Johann Terlecki bestellten Curator Namens des Belangten zugestellt und die Tagfahrt zur summarischen Verhandlung auf den 17. April 1868 um 10 Uhr Vormittags h. g. bestimmt wurde.

Es obliegt also dem **Felix Ohanowicz**, dem bestellten Curator rechtzeitig die nöthigen Behelfe mitzutheilen, oder aber h. g. bei der obigen Tagfahrt persönlich oder durch einen Vertreter zu erscheinen, widrigens er die üblen Folgen nur seiner Saumseligkeit zuzuschreiben hätte.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Wojniłów, am 17. Jänner 1868.

(180) **Edykt.** (2)

Nro. 72371. C. k. sąd krajowy Lwowski wzywa posiadaczów wedle podania zaginionych kuponów od obligacyi indemnizacyjnych Krakowskich funduszu indemnizacyjnego dla Galicyi zachodniej na dniu 1go maja 1866 płatne, mianowicie:

od obligacyi	l. 8336	na 1000 złr.	w wartości	25 złr.	— kr.
„	„	„ 1364	„ 500	„ „ „	12 „	30 „
„	„	l. 15662	„ 100	„ „ „	2 „	30 „
„	„	„ 15761	„ 100	„ „ „	2 „	30 „
„	„	„ 15763	„ 100	„ „ „	2 „	30 „
„	„	„ 17946	„ 100	„ „ „	2 „	30 „
„	„	„ 3289	„ 50	„ „ „	1 „	15 „
„	„	„ 4117	„ 50	„ „ „	1 „	15 „
„	„	„ 4171	„ 50	„ „ „	1 „	15 „
„	„	„ 4310	„ 50	„ „ „	1 „	15 „

m. k., ażeby takowe w przeciągu jednego roku sześć tygodni i trzech dni tutejszemu sądowi przedłożyli i prawo posiadania wykazali, gdyż inaczej te kupony za nieważne poczytane i amortyzowane zostaną.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 31. grudnia 1867.

(184) **Edict.** (2)

Nr. 5824. Vom Neu-Sandecer k. k. städtisch-delegirten Bezirksgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten **Josef Latter** bekannt gegeben, es habe **Samuel Landau** wider denselben die Klage unterm 12. October 1864 Z. 4355 wegen Zahlung von 63 fl. öst. W. s. N. G. hiergericht eingebracht, worüber zur summarischen Verhandlung der neuerliche Termin auf den 11. Februar 1868 anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort des Geklagten **Josef Latter** hiergerichts nicht bekannt ist, so wurde zu dessen Vertretung auf seine Gefahr und Kosten ein Curator in der Person des Herrn Advocaten Dr. Zajkowski mit Substituirung des Herrn Advocaten Dr. Micewski bestellt, und dieses wird demselben mittelst dieses Edictes zu dem Ende kundgemacht, damit er dem bestellten Vertreter seine Behelfe mittheile, oder einen anderen Sachwalter dem Gerichte namhaft mache, widrigens mit dem bestellten Vertreter allein rechtsgiltig verhandelt werden würde.

Neu-Sandec, am 11. November 1867.

(191) **Obwieszczenie.** (1)

Nro. 22601. C. k. sąd delegowany miejski dla spraw cywilnych w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek wezwania c. k. sądu krajowego Krakowskiego z d. 10. grudnia 1867 l. 20463 na zaspokojenie pretensyi Maryi Wychowskiej z nakazu płatniczego c. k. sądu krajowego Krakowskiego z dnia 29. stycznia 1866 l. 1484 jej od Apolonii 1go śl. Świetlikowej 2go śl. Sokolikowej należącej się w kwocie 870 złr. z procentem 4% od dnia 5go lipca 1865, kosztami 5 złr. 82 kr. w. a., 5 złr. 43 kr., 29 złr. 33 kr. w. a., 12 złr. 12 kr. tudzież, kosztami egzekucyjnemi w kwocie 19 złr. 77 kr. w. a. odbędzie się egzekucyjna sprzedaż 6/8 części młyna w Batowicach pod l. kat. 6, konsk. 7 z gruntami w objętości morgów 16, sążni 597 p. Apolonii 1go śl. Świetlikowej 2go ślubu Sokolikowej własnych, na 2141 złr. 97 kr. w. a. oszacowanych, po bezowocnym upływie dwóch pierwszych terminów licytacyjnych na dniu 31. marca 1868 o godzinie 10tej rano w kancelaryi sądowej pod warunkami uchwałą c. k. sądu krajowego Krakowskiego z dnia 20. listopada 1866 l. 20910 określonemi z temi tylko zmianami, iż wadyum przed licytacyą złożyć się mające zmniejsza się do kwoty 100 złr. w. a. i że na powyższym terminie trzecim pomieniona realność także niżej ceny szacunkowej zostanie sprzedaną.

O czem chęć kupna mający z tym dodatkiem otrzymują zawiadomienie, iż akt oszacowania, bliższe warunki licytacyjne tudzież wyciąg hypoteczny sprzedać się mającej realności w registraturze sądowej mogą być przejrzane.

Kraków, dnia 11. stycznia 1868.

(192) **Edykt.** (1)

Nro. 5912. Ze strony c. k. sądu pow. m. del. ogłasza się publiczny przymusowy przetarg sumy 226 złr. 97 kr. w. a., Fesce Korzeniowskiej a względnie jej spadkobiercom Hryńkowi, Harasymowi, Taćce i Iwanowi Korzeniowskim tytułem spadku po ś. p. Jacku Korzeniowskim od Jana Pietruszewskiego się należącej, na pokrycie kosztów sporu w kwocie 13 złr. 24 kr., kosztów komisyjnych 12 złr. 15 kr., kosztów egzekucyjnych 1 złr. 67 kr., 2 złr. 15 kr., 5 złr. 6 kr., 2 złr. 31 kr., 3 złr. 30 kr., 5 złr. 87 kr., tudzież dalszych kosztów egzekucyjnych w drodze dalszego wykonania prawomocnego orzeczenia prowizoryalnego z dnia 18. października 1861 l. 3346, jako to kosztów teraźniejszego podania o tę egzekucyę w kwocie 9 złr. 49 kr. w. a. umiarkowanej, na rzecz p. Alexandra Świeżawskiego i termin do tego przetargu wyznacza się na dzień 24. lutego 1868 o godzinie 10tej przed południem, na którym ta suma za lub wyżej tejże wartości, zaś na dzień 12. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem, na którym i niżej wartości najwięcej dającemu za gotowe pieniądze sprzedaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego miejsko-delegowanego.
Złoczów, dnia 19. października 1867.

(194) **Kundmachung.**

Nro. 68. Das k. k. Landesgericht in Lemberg hat kraft der ihm von Sr. k. k. Apostolischen Majestät verliehenen Amtsgewalt bei der am 4. Jänner 1868 durchgeführten Schlußverhandlung zu Recht erkannt: Der in der Nr. 62, Seite 107 der ruthenischen Volksschrift „Pyśmo do hromady“ abgedruckte Artikel „Szczo czuwaty“ begründe den Thatbestand des im §. 302 St. G. vorgesehenen Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung, es werde daher die weitere Verbreitung dieses Artikels für den ganzen Umfang des österreichischen Kaiserstaates im Grunde §. 36 des P. G. verboten.

Lemberg, am 4. Jänner 1868.

(161) **Edict.** (2)

Nro. 297. Vom Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird den abwesenden und dem Wohnorte nach unbekannten **Władysław** und **Sofia Gołemberskie** hiemit bekannt gegeben, daß über die Klage de praes. 2. Jänner 1868 Z. 297 mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom Heutigen z. Z. 297 gegen dieselben die Zahlungsauflage auf die Summe von 350 fl. bewilligt und dem zugleich bestellten Curator Hrn. Landesadvocaten Dr. Starzewski zugestellt wurde.

Lemberg, am 9. Jänner 1868.

(222) **Kundmachung.** (1)

Nr. 3766. Mit dem Erlaße des hohen Handelsministeriums vom 23. December 1867 Z. 21931-2353 ist das Postrittgeld für ein Pferd und eine einfache Post für die Periode vom 1. Jänner bis Ende Juni 1868 in Westgalizien mit . . 1 fl. 24 kr.
„ Ostgalizien „ . . 1 „ 6 „
und in der Bukowina „ . . 1 „ 4 „ öst.W.
festgesetzt worden.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 19. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nr. 3766. Rozporzadzeniem wysokiego Ministerstwa handlu z 23. grudnia 1867 l. 21931-2353 ustanowioną została taksa jazdy pocztowej od jednego konia i pojedyńczej poczty na czas od 1go stycznia do końca czerwca 1868:
w Galicyi zachodniej na . . 1 zł. 24 kr.
„ Galicyi wschodniej „ . . 1 „ 6 „
a „ Bukowinie „ . . 1 „ 4 „ w. a.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 19. stycznia 1868.

(198) **Kundmachung.** (1)

Nr. 965. Man hat wahrgenommen, daß die bestehenden Bestimmungen, wornach recommandirte Briefe nach Belgien mit einem Couvert versehen und mindestens mit zwei gleichen und deutlichen in Siegellak ausgedrückten Siegeln verschloßen sein müssen, häufig außer Acht gelassen werden.

Die k. k. Postämter werden daher angewiesen, nur solche recommandirte Briefe anzunehmen, welche in obiger Weise vorschriftsmäßig verschloßen sind.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 20. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

L. 965. Spostrzeżono, że istniejące przepisy, według których listy rekomendowane do Belgii osobną kopertą i przynajmniej dwoma jedną i tą samą pieczęcią w laku wyraźnie wyciśniętemi pieczęciami zaopatrzone być muszą, często nie bywają przestrzegane.

Dla tego otrzymały c. k. urzęda pocztowe nakaz, tylko takie polecone listy przyjmować, które w wyż opisany sposób podług przepisów zamknięte są.

Co się niniejszem do powszechnej wiadomości podaje.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 20. stycznia 1868.

(190) **E d y k t.** (1)

Nr. 3809-3811. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do wiadomości, że na dniu 9. stycznia 1845 Domicela Anastazya Błaszewska w Jarosławiu bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarła. Gdy tutejszemu sądowi nie wiadomo, czyli i którym osobom do spadku po niej pozostałego prawo przysłuża, przeto wzywa się wszystkich, którzy z jakiegokolwiek tytułu prawnego do tego spadku prawo sobie roszczą, ażeby w przeciągu roku od dnia niżej oznaczonego począwszy swoje prawa spadkowe w tym sądzie zgłosili i wykazując takowe oświadczenie do spadku tem pewniej wnieśli, ile że w razie przeciwnym spadek, dla którego tutejszy pan adwokat krajowy Dr. Myszkowski kuratorem ustanowiony został, a spadkobiercami, którzy oświadczenie do spadku wniosą i tytuł do prawa spadkowego wykażą, przeprowadzony i tymże przyznany, część spadku nie objęta zaś, lub gdyby nikt oświadczenia nie wniósł, cały spadek jako bezdziedziczny państwu oddany zostanie.

Z. c. k. sądu powiatowego.
Jarosław, dnia 10 stycznia 1868.

(119) **E d i k t.** (2)

Nr. 4617. Vom k. k. Bezirksgerichte Gliniany wird auf Grundlage des hiergerichtlichen Bescheides vom 14. Jänner 1865 Z. 117, welcher vom h. Ober-Landesgerichte unterm 3. Mai 1865 Nr. 5261 bestätiget wurde, dann im Grunde h. g. Urtheils vom 26. April 1867 Nr. 890 (vom h. Obergerichte bestätiget unterm 29. October 1867 Nr. 27823) zur Einbringung der durch Feibisch Ungar gegen Israel Schwarzbarth erstegten Forderung von 105 fl. öst. W. f. N. G. die executive Feilbietung der dem Israel Schwarzbarth gehörigen, zu Dworzyska, Glinianyer Bezirksgerichtes sub Conscr. Nr. 64, Rep. Nr. 75 gelegenen, aus Wohn- und Wirthschaftsgebäuden, dann aus mehreren Grundstücke, im Flächenmaße von beiläufig 10 Joch — □Kl. bestehenden, keinen Tabularkörper bildenden Realität unter nachstehenden gerichtlich richtig gestellten Bedingungen abgehalten werden, und zwar:

1. Zur Feilbiethung, welche hier bei Gerichte abgehalten werden wird, werden drei Termine, und zwar: auf den 7. April 1868, dann auf den 5. Mai 1868 und auf den 2. Juni 1868, stets um die 10te Vormittagsstunde bestimmt.

2. Den Ausrufspreis bildet der gerichtlich erhobene Schätzungspreis von 342 fl. 50 kr. öst. W., unter welchem diese Realität an obigen drei Terminen nicht hintangegeben werden wird.

3. Jeder Kauflustige ist verpflichtet an Vadium 30 fl. öst. W. bei der Licitations-Commission zu erlegen, welches dem Meistbiethenden in den Kaufschilling eingerechnet, dagegen den übrigen Licitanten gleich nach der Licitation rückgestellt werden wird.

4. Der Ersteher ist verpflichtet, den angebotenen Kaufpreis binnen 30 Tagen nach erfolgter Genehmigung des Licitationsactes bei Gerichte zu erlegen, wodann ihm der physische Besitz der erstandenen Realität übergeben, und das Eigenthumsdecret zugestellt werden wird.

5. Sollte der Ersteher den Restkaufschilling in der obigen Frist nicht erlegen, so wird das Vadium pr. 30 fl. österr. Währung verfallen erklärt, und auf Gefahr und Kosten des wortbrüchigen Erstehers eine neue Licitation der obigen Realität ausgeschrieben werden.

Hinsichtlich der auf dieser Realität haftenden landesfürstlichen Steuern werden die Kauflustigen an das betreffende k. k. Steueramt, und hinsichtlich der Gemeinde- oder sonstigen Lasten an das betreffende Gemeindeamt gewiesen.

Der Schätzungsact, so wie die Licitationsbedingnisse können hier bei Gericht eingesehen oder abschriftlich erhoben werden.

Gliniany, am 29. December 1867.

(187) **Kundmachung.** (3)

Nro. 15189. Seit 1. Jänner l. J. sind die im Anschluße an die täglichen Posten Smolnica-Turka stehenden, 3mal wöchentlichen Botenfahrten Turka-Borynia bis Uszok ausgedehnt worden zum Anschluß an die 3mal wöchentlichen Botenfahrten Uszok-Ungvar und ist auf diese Weise eine 3mal wöchentlich directe Verbindung zwischen Smolnica über Turka und Ungvar hergestellt.

Die Botenfahrten zwischen Uszok und Borynia cursiren in nachstehender Weise:

Von Uszok am Montag, Mittwoch, Freitag um 7 Uhr Früh.	In Borynia an denselben Tagen um 10 Uhr Früh.

(Anschluß an die Posten von Borynia über Turka-Smolnica.)

Von Borynia Montag, Mittwoch, Freitag um $2^1/_2$ Uhr Nachmittags.	In Uszok an denselben Tagen um $5^1/_2$ Uhr Abds.

(Geht ab nach Eintreffen der Post aus Smolnica-Turka.)

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 14. Jänner 1868.

Obwieszczenie.

Nro. 15189. Od dnia 1. stycznia b. r. rozciągnięto trzy razy tygodniowo kursującą jazdę posłańczą Turka-Borynia, z codzienną pocztą Smolnica-Turka w połączeniu stojącą — do Uszoka, w celu połączenia jej z trzy razy tygodniowo obiegającą jazdą posłańczą Uszok-Ungvar, a tym sposobem otworzono trzy razy tygodniowo komunikacyę wprost między Smolnicą a Ungvarem przez Turkę.

Jazda posłańcza między Uszokiem a Borynią kursuje w następujący sposób:

Z Uszoku w poniedziałek, środę i piątek o 7 g. z rana.	W Boryni w tych samych dniach o 10 godz. z rana.

(Łączy się z pocztą Borynia-Smolnica przez Turkę.)

Z Boryni w poniedziałek, środę i piątek o $2^1/_2$ g. po południu.	W Uszoku w tych samych dniach o $5^1/_2$ godz. wieczór.

(Odchodzi po nadejściu poczty z Smolnicy-Turki.)

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.
Lwów, dnia 14. stycznia 1868.

(188) **E d i c t.** (2)

Nro. 17057. Vom k. k. Kreisgerichte in Tarnów wird hiemit bekannt gegeben, es werde über das gesammte wo immer befindliche bewegliche, dann über das in jenen Kronländern, in welchen das k. Patent vom 20. November 1852, Nr. 251 R. G. B. in Wirksamkeit ist, gelegene unbewegliche Vermögen des Chaim Leib Bergkraut in Tarnów der Concurs eröffnet.

Es werden daher unter Bestellung des Hrn. Gerichtsadvocaten Dr. Rosenberg mit Substituirung des Hrn. Gerichtsadvocaten Dr. Jarocki zum Curators-Massavertreter und provisorischen Vermögensverwalter, die betreffenden Gläubiger aufgefordert, ihre auf was immer für ein Recht sich gründenden Ansprüche bei diesem k. k. Kreisgerichte bis zum 22. April 1868 um so gewisser anzumelden, widrigens sie, ungeachtet des ihnen etwa gebührenden Prioritäts- oder Pfandrechtes von der Concursverhandlung ausgeschloßen und aller Ansprüche auf die Concursmassa verlustig sein werden.

Zugleich wird zur Einvernehmung der Gläubiger über die Wahl des definitiven Cridavermögens-Verwalters und des Gläubigerausschußes eine Tagfahrt auf den 22. April 1868 um 4 Uhr Nachmittags bestimmt, zu welcher die betreffenden Gläubiger bei Vermeidung der Folgen des Ausbleibens nach §. G. O. h. g. zu erscheinen haben.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnów, am 16. Jänner 1868.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych

Od 16. do 30. listopada 1867.

Lewakowski Władysław, właściciel domu, 34 l. m., na za-lenie płuc.
Konstantynowicz Józef, r. g. ksiądz, 62 l. m., na poraże-płuc.
Freiberger Antonina, żona urzędnika, 62 l. m., „
Tarnawska Ludwika, wdowa po prefekcie, 65 l. m., „
Łaczyński Napoleon, obywatel, 58 l. m., „
Schneider Rozyna, żona kupca, 65 l. m., „
Kamińska Domicela, obywatelka, 48 l. m., na raka.
Kohl Antonina, wdowa kapitana, 66 l. m., na apopleksyę.
Cossa Alfred, urzędnik policyjny, 32 l. m., na gruzlicę.
Bauer Marya, córka urzędnika policyjnego, 22 l. m., na zap-lenie mózgu.
Bauer Józefa, „ „ „ 25 l. m., na w-w sercu
Czerwińska Teofila, obywatelka, 64 l. m., na apopleksyę.
Eksner Karol, urzędnik, 52 l. m., na suchoty.
Narbenbruch Roman, nauczyciel, 28 l. m., na zapalenie płuc.
Pikulski Józef, propinator, 60 l. m., na tyfus.
Schreyer Zofia, właścicielka domu, 67 l. m., przez skalecze-
Borecka Helena, żona czcionkoskładacza, 25 l. m., na such-
Kuczyński Jan, mandataryusz, 77 l. m., na zapalenie mózgu
Rühn Józefa, wdowa po wojskowym, 73 l. m., na raka.
Mayer Zofia, wyrobn., 42 l. m., „
Kirschner Jadwiga, dziécię urzędn., $^6/_{12}$ r. m., na wodę w-wie.
Orlikowski Maryan, „ 5 l. m., „
Zulauf Stanisław, „ $^2/_{12}$ r. m., z braku sił.
Fitio Anna, sierota zakładu, 15 l. m., na rozkład krwi.
Greber Wiktorya, żona cieśli, 29 l. m., na tyfus.
Rogowski Szymon, kościelny od Bernardynów, 79 l. m., ze-rości.
Tryjewicz Piotr, krawiec, 51 l. m., na suchoty.
Łoś Łukasz, terminator ślusarski, 14 l. m., na suchoty.
Szymonowicz Franciszka, z domu ubogich, 73 l. m., ze sta-ści.
Mazur Wawrzyniec, wyrobn., 42 l. m., na ropnicę.
Baranek Franciszka, „ 41 l. m., na sparaliżowanie.
Pawłowski Józef, „ 56 l. m., przez uduszenie.
Czeremesz Joanna, „ 43 l. m., na raka.
Zieliński Antoni, „ 40 l. m., na sparaliżowanie.
Szczepaniuk Franciszka, „ 10 l. m., na suchoty.
Babiak Jan, „ 56 l. m., „
Rzepecka Salomea, „ 44 l. m., „
Ulmann Katarzyna, „ 48 l. m., „
Wagner Karolina, „ 64 l. m., „
Kopyj Mikołaj, „ 30 l. m., na tyfus.
Kiełbowicz Teofila, „ 27 l. m., na krwiotok.
Nastal Wojciech, „ 50 l. m., na puchlinę.
Nalepa Józef, „ 38 l. m., na zapalenie płuc.
Merz Stefan, „ 48 l. m., „
Halkowska Agnieszka, „ 26 l. m., „
Biliński Bogumił, szewc, 62 l. m., „
Sawicki Jan, wyrobn. 57 l. m., „
Bredy Zofia, „ 70 l. m., ze starości.
Krzyszczak Marya, „ 60 l. m., „
Grzeczyko Oleksa, „ 60 l. m., „
Olszewski Romuald, „ 66 l. m., na tyfus.
Jaremko Grzegorz, „ 29 l. m., „
Kondlewanek Ludwik, „ 28 l. m., „
Woroniak Fedko, „ 25 l. m., „
Motłoch Marya, „ 25 l. m., na suchoty.
Wozniak Grzegorz, „ 45 l. m., „
Głuchoniemy N. „ 25 l. m., „
Kowalski Teodor, „ 67 l. m., „
Piotrowska Aniela, „ 26 l. m., „
Naziwiecki Jan, „ 47 l. m., „
Zurewicz Ewa, „ 75 l. m., na raka.
Sawicki Feliks, strażnik, 45 l. m., na zropienie krwi.
Zarubecki Mikołaj, wyrobn., 49 l. m., na apopleksyę.
Gregor Anna, „ 80 na porażenie mózgu.
Kogut Jan, „ 40 l. m., na zapalenie szpi-pacierzowego.
Łazarkiewicz Anna, „ 44 l. m., na wadę w sercu.
Hrusiewicz Honorata, „ 36 l. m., „
Hawrysko Feśka, „ 40 l. m., „
Pisarski Marcin, dziécię wyrobn., $^2/_{12}$ r. m., na konwulsye.
Kulik Marya, „ 11 dni m., „
Tenczyk Katarzyna, „ $^7/_{12}$ r. m., „
Kunda Franciszka, „ $^1/_{12}$ r. m., „
Kalita Karol, „ $^1/_{12}$ r. m., „
Gebel Stanisław, „ $^1/_{12}$ r. m., „
Kosz Jan, „ $^5/_{12}$ r. m., „
Sleczownicka Michalina, „ $^1/_{12}$ r. m., „
Kociuba Marya, „ $^{10}/_{12}$ r. m., „
Chliwek Anna, „ $^4/_{12}$ r. m., „
Mayer Stanisław, „ 3 l. m., na dławiec.
Brunarski Jan, „ 3 l. m., „
Piączkowski Szymon, „ 2 l. m., „
Dziedzioło Jan, „ $^5/_{12}$ r. m., na zapalenie p-
Ber Stanisław, „ 2 l. m. na gruzlicę.
Grocholska Karolina, „ $1^1/_2$ r. m., na puchlinę.
Siedmiogray Marya, „ $^1/_{12}$ r. m., „
Borok Józefa, „ 3 l. m., na porażenie płuc.
Łabaziewicz Marya, „ $1^6/_{12}$ r. m., na sparaliżowa-nie.
Worel Rudolf, „ $^8/_{12}$ r. m., na rozwolnienie.
Łopatyner August, „ $^2/_{12}$ r. m., na suchoty.
Smucki Józef, „ 2 dni m., z braku sił.
Grohmann Karol, dziécię urzędnika, 4 l. m., „
Habdank Anna, 14 dni m., „
Malinowski Stanisław, 14 dni m., „
Bolechower Mojżesz, 35 l. m., na suchoty.
Warscher Dwore, greislerka, 23 l. m., „
Pordes Taube, wyrobn. 58 l. m., na zapalenie płuc.
Nelken Scheindel, „ 63 l. m., „
Erb Debora, machlerka, 38 l. m., na febrę połogową.
Indyk Feige, wyrobn., 48 l. m., na hydrops.
Menkes Beile, „ 40 l. m., „
Chilf Lea, „ 75 l. m., na porażenie mózgu.
Weissberg Josel, „ 15 l. m., na zapalenie mózgu.
Fruchs Beile, „ 30 l. m., na wadę w sercu.
Werk Beile, „ 44 l. m., na gruzlicę.
Promis Efroim, „ 27 l. m., na raka.
Poch Aron, „ 60 l. m., na sparaliżowanie.
Neuwohner Abr., „ 7 l. m., na dławiec.
Rozner Jakób, lakiernik, 65 l. m., ze starości.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.